

TAIPING

När Jesu yngre bror
skulle frälsa Kina

TORE PERSSON

Taiping var troligen det blodigaste upproret i världshistorien, med minst 20 miljoner döda. Det pågick i Kina i mitten av 1800-talet och leddes av en fattig bondson som var övertygad om att han var Guds andre son och Jesu yngre bror.

© 2015 Tore Persson (www.torepersson.se)
Odd Fellowv. 30, 127 32 Skärholmen
tore.persson@folkbildning.net

Förlag och tryck: BoD, ISBN 9789176990032

INNEHÅLL

1. Staden – de goda och de onda 9
Klibbigt ris i murbruket • Långhåriga och välklädda • Gudsdyrkare • Inspiration till Mao? • Konfuciansk armé • Manna från Himlen? • Den sista striden eller...? • NOTER
2. Drömmen – två bondsöner med ambitioner 23
Ett land i kris • Handelsmän, opiumsmugglare, missionärer... • Himmel- och jordsällskapet • Röda turbanerna • ”Feministiska” sekter och uppror • Hong Xiuquan • Hong Xiuquan studerar • Zeng Guofan • Mästaren Kong • Zeng Guofan studerar • Samma dröm
3. Idealisterna – Jesu yngre bror och Konfucius lärjunge 43
Att styra landet med visdom • Hong misslyckas • Åtta dagar lång examination • Utbildningsdrömmar • Hong misslyckas igen • Hongs visioner • Hong kommer till insikt • Står Kina inför en snar frälsning? • Hongs mission • Zeng som student • Kejsarens rådgivare • Den kejserliga regeringen • Råden • Kinas tre olyckor • Konfuciansk förvaltning • Naturkatastrofer • Manchurerna och det himmelska mandatet • På kollisionskurs
4. Gudsdyrkarna – det utvalda folket 73
Fotbindningen • Hong och Feng reser ut i världen... • Gudsdyrkarna • Hong blir aldrig döpt • ”Jag härskaren” • Hong attackerar Konfucius • Gudomliga språkrör • Ett brödraskap
5. Upproret – man låter håret växa 89
Uppror och naturkatastrofer • Demonerna • Hyllas av luftens fåglar • Gudsdyrkarna angrips • Fullkomliga fridens himmelska rike • Folket med revolutionär karaktär • En 19-åring ärver ett oroligt rike • Papperssoldater • Exodus

6. Exodus – en ny tid med nya uppenbarelser 105
Är gudsdyrkarna kristna? • Hong korrigerar Bibeln • Oräkneliga synder • En ny tid • Betydelsen av ett namn • Sjunde budet • En ny ”klassiker” • Ett folk och en armé • Systrarna • Nära slutet • Wuchangs rikedomar • Målet? • Den himmelska huvudstaden • Mot demonernas håla • Kampanjen västerut • Paniken sprider sig • Hotet
7. Demonerna – imperiet förlitar sig på frivilliga 135
Magistraterna • Regleringar etc... • Bärarna av den kinesiska civilisationen • Zeng Guofan får ett uppdrag • Zeng skyndar långsamt • Värsta katastrofen • Kan arméer vara humana? • Zengs armé • Zengs byråkrati • Xiang-armén färdig för strid • Zeng studerar och förmanar • Zeng får tjänstledigt en gång till • Överbefälhavaren • Den långa kampen
8. Gudsriket – det himmelska paradiset på jorden 161
Man bygger palats... • ... och planerar för en utopi • Åt var och en efter hans behov... • Städerna • Livet i Taiping • Byarna • Terror • Kvinnorna • Hong Xiuquan utmanas
9. Uppgörelsen – och nystart för gudsriket 183
Mordet på nummer 2 och hans anhängare • Shi Dakai • Efter maktkampen... • Nya kungar utnämns • Hong Rengan • Reformprogram • Fridfulla och förnäma, uppriktiga och vidsynta • Återseendet • Och kriget fortsätter
10. Uppladdningen – den som håller ut till slutet... 201
Bakom kulisserna • Staden vid havet • Missionärerna och Taiping • Alltid segerrika armén • Demonerna belägrar Nanjing • Zeng Guofan blir nervös • Ödelagt land • Dadu-floden • Nanjing får ej överges • Tianguifu ärver riket

11. Harmagedon – Nanjing den 19 juli 1864...	221
<i>Bekännelser • Jakten • Hong Xiuquan den andre • Ordningen återställs... • Nian och andra uppror • Kinas Harmagedon</i>	
12. Följderna – ett av de blodigaste krigen någonsin	233
<i>Varför misslyckades Taiping-upproret? • Västmakternas roll? • Antalet döda • Folkomflyttningar • Förödelsen • Bristen på arbetskraft ledde till höjda löner • Änkorna? • Oro i andevärlden</i>	
13. Arvet – blev det 1900-talets revolutioner?	251
<i>Barbarerna som blev kineser • Minimal styrande • Från välstånd till kris • Försörjningskris • Handel • Opium • Första opiumkriget • Andra opiumkriget • Amerikanska inbördeskriget och Japan • Politiska följder • Självstärkande rörelsen • Fler krig, uppror och förödmjukelser • Naturens lag • Slutet för kejsardömet • Folkrepubliken • Återupptäckt kristendom</i>	
Kronologi över Taiping	283
Referenser & källor	287
Register med ordförklaringar	296

... och samla dem till striden, och deras antal är som havets sand. Och de drog upp till den höga slätten på jorden och omringade de heligas läger och den älskade staden. Och eld föll från himlen...

(Uppenbarelseboken 20:8–10 i Nya Testamentet)

1. Staden – de goda och de onda

Den 19 juli 1864 är den dag då avgörandet ska ske – det slutliga slaget mellan de goda och de onda. Platsen för detta Harmagedon är en kinesisk stad, det nya Jerusalem.

Stadens mur reser sig hög och bastant över marken. Från muren, där en del av stadens försvarare står, kan man skymta delar av den armé som sedan ett par år belägrar staden. Men fienden håller sig på säkert avstånd, i alla fall de soldater som är synliga. Under marken gräver en del av dem tunnlar, men från muren kan man inte se var det grävs. Kanske har några tunnlar redan nått fram in under stadsmuren? Kanske håller de just nu på att fyllas med sprängmedel?

Det är inte många kvar av den forna stadsbefolkningen, de flesta hus står tomma. De vanliga ljuden från en livlig stad, framför allt ljuden från försäljare av alla slags varor och tjänster, tystnade för flera år sedan. Nu är det extra tyst, på grund av svälten avstår man från allt som är ansträngande, till och med från att tala.

Man svälter för övrigt också i den belägrande armén och dess befälhavare inser att staden snabbt måste intas. Annars kan de sista resterna av soldaternas disciplin helt upplösas i den vattniga grynvälling de allt oftare fått nöja sig med.

Kungen är död, den förste kungen som skapade drömmen om ett himmelskt rike och ett nytt Jerusalem. Det finns en ny kung, men han är bara fjorton år gammal.

Staden är Nanjing (Nanking) och det som står på spel är ett kungarike, *Fullkomliga fridens himmelska rike* (Taiping Tianguo). Det är ett rike som tretton år tidigare utropades av Guds andre son och Jesu yngre bror. På den andra sidan, utanför stadsmuren, finns ett kejsardöme som bildades mer än två tusen år tidigare.

Klibbigt ris i murbruket

Nanjing är en storstad vid Långa floden (Changjiang) i Kina. Långa floden är den flod som i västvärlden är känd som Yangzi-jiang, Yangtze Kiang eller Yangtze-floden. Det är världens tredje längsta flod och med dess sju hundra bifloder och otaliga kanaler bildar den ett rikt förgrenat nätverk av vattenvägar. Staden Nanjing är minst 2500 år gammal. Liksom de flesta andra gamla kinesiska städer har den en stadsmur som skydd mot utländska trupper, upprorsstyrkor och rövarband. Den mur som omgärdar Nanjing 1864 byggdes under förste Ming-kejsarens tid, under senare delen av 1300-talet.

Det är den vid den här tiden längsta stadsmuren i världen, 33 676 meter lång och krönt med 13 616 bröstvärn. Den är 14-21 meter hög, vid basen nästan femton meter bred och högst upp nästan fem meter. Den är välbyggd och varje mursten är märkt med namnen på både stenens tillverkare och dess kontrollant. Det lär ha tagit 200 000 arbetare 21 år att bygga muren.

Muren är så bastant att inte ens kanoner rår på den. Enda sättet tycks vara att spränga den underifrån. Det är en taktik

som försvararna själva är mästare på; de har tillämpat den ett flertal gånger när de under de senaste tretton åren intagit mer än sex hundra städer.

Men det krävs stora mängder sprängmedel. Murstenarna i Nanjings stadsmur är sammanfogade med en extra stark blandning av kalk, vatten, olja och klibbigt ris.

Till skillnad från nästan alla andra stadsmurar i Kina följer Nanjings stadsmur terrängen istället för att vara byggd i en fyrkant. Sedan gammalt uppfattar kineserna himlen som rund och jorden som fyrkantig. Följaktligen är fyrkantiga städer de enda som anses harmonisera med kosmos.

Nanjings stadsmur är dock inte den längsta i Kinas historia. Den nästan kvadratiska muren runt Chang'an, Tang-dynastins huvudstad, var 36 kilometer lång fram till stadens förstörelse år 904. Den mur som år 893 byggdes runt Hangzhou i södra Kina var 35 kilometer lång. Hangzhou är den stad om vilken Marco Polo 1299 i sin fångenskap berättade för nedtecknaren Rustichello från Pisa att *...allt i den är så enormt (...) att det inte är lätt att ens beskriva det i text och att det förefaller otroligt för den som bara hör talas om det.*

Den över huvud taget längsta muren är förstås Långa muren (Changcheng) eller Kinesiska muren, som är en serie murar byggda och återuppbyggda under olika perioder (systemet av murar gör skäl för sitt namn; den mur som byggdes under Ming-dynastin, 1368–1644, är nästan lika lång som fågelvägen Stockholm–Beijing och den sammanlagda längden av alla murar är ännu mycket längre). Dessa murar konstruerades som skydd mot de nomadiserande folken i norr, mongoler och andra. Men vid den här tiden, på 1800-talet, sträcker sig Kina långt bortom Långa muren och landet styrs av en kejsar-dynasti – Qing – grundad av ett av dessa nordliga folk.

Långhåriga och välklädda

Omkring år 1860 skiljer sig Nanjing från nästan alla andra städer i Kina. Det som även tillfälliga besökare framför allt lägger märke till är de långhåriga männen, många vanliga kinesers extravaganta klädedräkter, kvinnliga soldater med stora fötter, avsaknaden av de i Kina så vanliga gudabilderna och tystnaden.

Överallt i Kina har männen vid denna tid främre delen av hjässan rakad medan håret baktill är samlat i en så kallad hårpiska – helt enligt den lag som förbjuder allt annat hårmode och som straffar överträdelse med döden. Men inte i Nanjing...

En annan iakttagelse är männens och kvinnornas färggranna och dyrbara kläder, i slående kontrast till de blå och grå kläder som bärs av vanligt folk i övriga Kina. Engelsmannen Thomas W. Blakiston noterade följande efter ett besök 1861: *Dessa färger, och vävnaderna av glänsande siden och satin, vittnade om plundring och stöld...*

I Nanjing kan man också se trupperheter med enbart kvinnliga soldater. Utanför staden, i den belägrande armén, syns däremot inga kvinnor – i alla fall inga stridande kvinnor. De soldaternas kvinnor befinner sig i sina hembyar, i praktiken ofta begränsade till sina hus och de närmaste omgivningarna. Deras små liljefötter gör varje längre promenad till en plåga. I Nanjing är det förbjudet att ha bundna fötter; de kvinnor som vägrar att avlägsna bindorna riskerar att få fötterna avhuggna.

I Kina är det vanligt med gudabilder av olika slag, inte bara i daoist- och buddhisttempel utan också på ytterdörrar, i hemmen etc. Men inte i Nanjing... För övrigt tycks det över huvud taget inte finnas några daoist- eller buddhisttempel i staden.

Det är också en tyst stad, i alla fall hör man inte det vanliga larmet och ropen från affärer och gatuförsäljare. Nanjing betraktas som en helig stad som inte bör störas av skrån från handelsfolk.

På en av Nanjings portar kunde den nämnde Thomas W. Blakiston vid sitt besök 1861 läsa följande proklamation: *Den himmelske fadern, Kristus, jag själv och min son är för evigt härskare. Det himmelska kungadömet är grundat överallt och strålglansen från fadern, brodern, jag själv och den unge härskaren sprids över jorden i oräkneliga, oräkneliga höstar. Låt oss betänka oss innan vi försöker beskriva den himmelska strålglansen, för annars skulle beskrivningen kunna förblinda mänskligheten.*

Gudsdyrkare

Namnet Nanjing betyder *Södra huvudstaden*. Staden var Kinas huvudstad under bland annat den förste Ming-kejsarens tid och hans grav ligger strax utanför staden. Efter hans död blev Beijing (Peking) huvudstad och i dess närhet ligger övriga Ming-kejsares gravar.

År 1864 är Nanjing återigen huvudstad, men nu för Fullkomliga fridens himmelska rike och inom detta kungarike kallas staden Tianjing (Himmelska huvudstaden). Fullkomliga fridens himmelska rike grundades av en före detta fattig men begåvad bondson från södra Kina. Han tog sig titeln *himmelsk kung* och har utsett ett par tusen biträdande kungar.

Fyra misslyckade examensförsök, egna drömvisioner och några kristna skrifter på kinesiska övertygade bondsonen om att han är Guds andre son. Gud är Yehova, Gamla Testamentets gud, och Guds förste son är Jesus. Denna uppenbarelse fick han 21 år tidigare, 1843. När han senare fick möjlighet att läsa hela Bibeln på kinesiska blev han bland annat starkt påverkad av en annan uppenbarelse, Johannes apokalyptiska undergångsvision i den sista boken i Nya Testamentet. Där står det bland annat att *...jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner ur himlen, från Gud, redo som en brud som är smyckad för sin man* (Uppenbarelseboken 21:2).

Den fattige bondsonens följeslagare – de kallar sig gudsdyrkare – ser honom som utsänd av Himlen för att frälsa dem

från fattigdom, förnedring och demoner. Som en kines skrev efter att ha hört honom tala, . . .*då föll vi helhjärtat för honom och vi trodde att våra böner hade blivit hörda och att han hade sänts av Himlen för att komma med bättre tider.* Det är den tron och den förhoppningen som tretton år tidigare fick gudsdyrkarna att lämna sina hem i sydvästra Kina för att bege sig iväg på en exodus, en lång marsch på drygt ett och ett halvt år mot det utlovade landet och mot Nanjing – det nya Jerusalem.

Flera av de västerländska missionärer som verkar i Kina drabbades av vilda förhoppningar och fantasier när de först fick höra talas om Gudsdyrkarnas sällskap, som knappt tjugo år tidigare grundades av en av bondsonens kusiner. Kanske skulle det trots allt bli möjligt att inom överskådlig tid kunna räkna in flertalet av Kinas över fyra hundra miljoner invånare bland de kristnas skara? Så drömde inte så få missionärer, framför allt protestantiska missionärer. De katolska, med längre erfarenhet av Kina, var mer skeptiska.

En annan av bondsonens kusiner döptes av den svenske missionären Theodore Hamberg 1853. För Hamberg berättade han att hans kusin, bondsonen, av Gud fått veta att han inte kommer att misslyckas i sin heliga mission, med sitt korståg. Den kusinen skulle senare, 1859, bli premiärminister i Fullkomliga fridens himmelska rike. I den rollen utarbetade han bland annat ett reformprogram som omfattade inrättandet av moderna tidningar, livförsäkringar, en human behandling av brottslingar etc.

Omdömena om bondsonens kristna lära skiftar. Robert James Forrest, en samtida brittisk tolk, skriver exempelvis om . . .*the grotesque monstrosity of his belief* (. . .hans läras groteska monstrositet), medan bondsonen för sinologen C. P. Fitzgerald är . . .*the most outstanding Christian prophet known to history* (. . .den mest framstående kristna profeten i världshistorien).

Inspiration till Mao?

Fullkomliga fridens himmelska rike är en teokrati där den härskande kungen betraktas som direkt tillsatt av Gud. Ja, egentligen är han tillsatt för att styra över hela världen, över de tiotusen rikena, det vill säga över *Allt under himlen*. År 1864 styr han i praktiken över en mindre del av södra Kina.

Befolkningen i kungariket samlas till dagliga böner och avkrävs sexuell avhållsamhet. Prostitution straffas med att inte bara den prostituerade avrättas utan även hennes familj; den betraktas som medansvarig för hennes syndfulla leverne. Det är också ett rike där opium och andra droger är förbjudna – under en tid då Storbritannien tvingat resten av Kina, kejsardömet, att tillåta import av opium som betalning för det te som engelsmännen blivit beroende av. De kinesiska myndigheterna har visserligen försökt stoppa denna opiumhandel, men brittiska flottans moderna kanoner är effektiva övertalningsmedel.

Inom Fullkomliga fridens himmelska rike ska egendomslöshet råda, liksom jämlikhet mellan könen. Att arbeta är en social skyldighet och lättja betraktas som synd. Man arbetar för det gemensamma, det vill säga för kungariket, och det är förbjudet att samla förmögenheter. All jord ska delas lika mellan alla vuxna, även kvinnorna, efter en modell från riket Norra Wei under 300- till 500-talen. Kanske har man också inspirerats av Apostlagärningarnas ...*åt var och en efter hans behov* (4:35)? En av de biträdande kungarna, östra kungen, skrev till exempel: *Nu, solande oss i Himlens djupa nåd, är vi alla en familj. Varför skulle det vara skillnad mellan du och jag, eller mellan andra och vi själva, när vi alla är bröder och systrar av samma härkomst, födda av en andlig fader?*

När programmet blev känt inspirerade det inte bara många kineser utan även Karl Marx som kallade rörelsen en *formidabel revolution*. Tidningen The Times i London gick ännu längre

och kallade det *den hittills största revolutionen i världen* (Tan Chung).

Senare kom rörelsen även att inspirera den som skulle bli Kinas förste president efter kejsardömets fall, han som i Europa och Amerika blev känd som Sun Yat-sen och i Kina som Sun Zhongshan.

Ännu senare kom Gudsdyrkarnas sällskap och Fullkomliga fridens himmelska rike att inspirera en ung bondson vid namn Mao Zedong från provinsen Hunan. Denne skulle bli ledare för 1900-talets största revolutionära rörelse. Hans program för Kina kom att uppvisa flera likheter med det som bondsonen från södra Kina utarbetade hundra år tidigare.

Korrigerad Bibel

Fullkomliga fridens himmelska rike ska styras i enlighet med tio Guds bud och en bibel som korrigerats för diverse felaktigheter av Guds andre son. Till exempel har alla hänvisningar i Nya Testamentet till *Guds enfödde son* ändrats till *Guds förste son*.

Den himmelske kungen predikar att det sjätte budet, du skall icke döda, är ovillkorligt; inga människor får dödas. Däremot är det en plikt att döda de onda, demonerna. De som belägrar staden betraktas som demoner. Belägrarna betraktar i sin tur de innanför stadsmuren som . . .*den värsta katastrofen sedan universums skapelse*. . . Det är så som *demonernas* överbefälhavare kallar gudsdyrkarna.

Sedan Fullkomliga fridens himmelska rike utropades tretton år tidigare har striderna mellan detta rike och det kejserliga Kina kostat fler liv än kanske något annat krig före första världskriget. Hundratusentals eller ännu fler av offren, framför allt kvinnor, har dessutom valt att dö för egen hand istället för att utlämna sig till fienden.

Konfuciansk armé

Demonernas överbefälhavare är konfucian, som alla kejserliga ämbetsmän. Han är till och med ättling efter en av Konfucius lärjungar som levde sjuttio generationer tidigare. Konfucianismen har i Kina haft ställning som statsfilosofi under två tusen år, speciellt inom den bildade eliten. Denna elit utgörs av de män som klarat av de krävande och åtta dagar långa examinationer som den himmelske kungen misslyckades med – examinationer som under tusen år pågått nästan utan avbrott.

En av de största anläggningarna för examinationer ligger för övrigt i Nanjing. Den anlades 1168 och byggdes ut efterhand. I mitten av 1800-talet kan över 17 000 kandidater samtidigt examineras i detta komplex.

Tack vare de examinationer som överbefälhavaren klarat av har han gjort en strålande karriär från bondson i södra Kina till en av kejsarens mest betrodda rådgivare. Han har dessutom gjort sig känd som en uppriktig rådgivare, vilket inte alltid tilltalar kejsaren. Men han förklarar sin inställning med att han vill bevisa sin lojalitet mot kejsaren genom att ärligt säga vad han tänker – helt i Konfucius anda.

Överbefälhavaren är en civil ämbetsman. I enlighet med kinesisk tradition läggs det högsta ansvaret för krigföringar på en civil ämbetsman istället för på en general. Av kejsaren fick han uppdraget att leda kampanjen mot gudskydarna medan han åtnjöt den sedvanliga 27 månader långa tjänstledigheten för att sörja att hans moder gått bort.

I det konfucianska Kina är militärer ingen respekterad grupp, därför att de anses vara brutala och obildade. Som ett talesätt lyder: *Man använder inte bra stål för att tillverka spikar; man låter inte bra män bli soldater.* Handelsmän åtnjuter för övrigt inte heller något nämnvärt anseende, de anses per definition vara giriga. Bönder står däremot högre på den sociala rankningskalan, oavsett hur fattiga de är. Hantverkare befinner sig strax under bönderna men över köpmännen.

Präster står lågt, till och med lägre än handelsmännen. Högst står de skriftlärdade, med de som klarat av alla examensnivåer allra högst. Mest beundrade är de som klarat av examena, men trots det väljer att leva sina liv i all enkelhet utan att sträva efter ära och rikedom.

Under denna tid, mitten av 1800-talet, har kejsardömets professionella armé visat sig vara allt annat än kompetent i det militära hantverket. På grund av en mer än hundra år lång fredsperiod saknar armén helt enkelt erfarenhet av storskalig krigföring. Den armé som nu står utanför Nanjings stadsmur består emellertid av frivilliga, de flesta bondsöner. Det är en armé vars sammanhållning i alla led, uppifrån och ner, bygger på personliga relationer – en konfuciansk armé. Varje officer och underofficer har själv rekryterat och valt sina direkt underlydande, utgående från vars och ens kompetens och personliga karaktär.

Manna från Himlen?

Det är högsommar i Nanjing. Men Nanjing-borna har denna dag annat att bekymra sig över än värmen. Sommaren 1864 är staden sedan två år belägrad av den frivilliga kejsarliga armén och är sedan några månader avskuren från kontakter med omgivningen och med det himmelska rikets övriga arméer. Befolkningen får leva på det den kan odla innanför den höga stadsmuren, som inte bara rymmer stadsbebyggelse utan även trädgårdar och åkrar, till och med några små sjöar och lite skog.

Men människor svälter. Man äter allt som går att äta – och en del man inte borde äta. Nanjings härskare, den himmelske kungen, har lovat folket att Gud ska skydda dem genom att låta det regna *manna*, så som han räddade det israeliska folket från att svälta ihjäl under vandringen i öknen efter flykten från Egypten: *Israeliterna åt manna i fyrtio år tills de kom till bebott land; de åt manna tills de nådde gränsen till Kanaan* (Andra Moseboken

16:35). Den himmelske kungen har samlat in ogräs på marken och sagt till folket att det är manna. Det är Guds gåva till sitt folk, sitt utvalda folk.

Hur många som verkligen äter denna manna vet man inte, men kungen själv blir sjuk. Den 30 maj tillkännages att den himmelske kungen har besökt himlen för att be sin Himmelske Fader och sin Himmelske Äldre Broder att skicka en gudomlig armé för att försvara Nanjing. Någon sådan armé uppenbarar sig aldrig och några dagar senare meddelas från palatset att kungen avlidit den 1 juni 1864. Han blev femtio år och fem månader.

Ingen vet om kungen dog av sviterna efter att ha ätit sin manna eller om han tog sitt eget liv. I alla fall efterträds han av sin äldste son, fjorton år gammal.

Den sista striden eller...?

Natten till den 19 juli gör Nanjings försvarare ett försök att förstöra de tunnlar man vet att fienden har grävt in under stadsmuren. Ett tusental soldater i den belägrade staden klär sig i fiendens uniformer och smyger ut, men motståndaren låter sig inte luras.

Klockan ett den 19 juli 1864 öppnar sig marken under Taiping-porten, där fienden fyllt en av tunnlarne med sprängmedel – tjugo ton sägs det. Dånet från explosionen har knappt hunnit klinga av innan tusentals soldater ur den belägrande armén fyller öppningen. Många fler följer efter och sprider sig i olika riktningar när de väl kommit innanför muren.

Vid kvällstid har alla portar in till staden fallit i händerna på de anfallande styrkorna. Under tiden har den kejserliga flottan på Långa floden intagit de sista befästningarna längs flodbanken. Försvararna kan inte längre komma undan. De som inte faller i striden avrättas när de infångas. Nanjing, den södra huvudstaden i det kinesiska riket, är återigen i händerna

på de kejserliga trupperna efter att under elva år ha varit himmelsk huvudstad.

De flesta av försvararna vägrar att ge upp utan kämpar in i det sista. Tiotusentals väljer att dö framför att bli tillfångatagna. När den kejserliga arméns överbefälhavare anländer till staden några dagar senare rapporterar han till kejsaren:

Inte en enda av de 100 000 rebellerna i Nanjing gav sig då staden togs, utan samlades i många fall och brände sig själva och omkom utan ånger. En sådan enastående grupp rebeller har knappast varit känd från forntid till nutid. (Hans Hägerdal)

Vad som inte nämns i rapporten – men som alla kände till, även rebellerna – är kejsarens order om att alla ursprungliga upprorsmän ska avrättas, oavsett om de frivilligt ger sig eller ej. När alla flyktvägar är avskurna återstår således inget annat för dessa långhåriga rebeller än att välja sättet att dö på.

Däremot har de kejserliga styrkorna ännu inte lyckats fånga den himmelske kungen. Efter kungens död den 1 juni blev hans äldste son ny himmelsk kung för Fullkomliga fridens himmelska rike. I stridens hetta lyckas den unge härskaren fly och undkomma de anfallande trupperna. Han är fjorton år gammal och har sedan han var elva år fyra unga hustrur, som är kvar i palatset i Nanjing. Bakom sig lämnar han också palatsets alla kvinnliga tjänare som varit strängt förbjudna att varken gråta, höja sina röster eller vara avundsjuka.

Tillsammans med den unge kungen lyckas också kungadömetts nu främste general fly från Nanjing. Han är son till en fattig lantarbetare i sydvästra Kina. Som ung anslöt han sig till rebellerna och tack vare sin dristighet och sin militära begåvning avancerade han till general och blev utnämnd till *lojal kung*.

Och utanför Nanjing, men längre bort, finns andra arméer med minst 200 000 man som är trogna den himmelske kungen...